

„W gminie Ojrzeń patrzymy w przyszłość” – projekt edukacyjny dla szkół
Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Zajęcia rozwijające z języka niemieckiego – szkoła podstawowa

Temat: Meine Schulsachen (Moje przybory szkolne).

Cele lekcji:

- Rozwijanie umiejętności mówienia w języku niemieckim
- Powtórzenie i utrwalenie nazw przyborów szkolnych
- Wprowadzenie nowego słownictwa
- Zapamiętanie niemieckich nazw przedmiotów poprzez ich wielokrotne powtarzanie
- Rozwijanie aktywności poprzez zabawę
- Zapoznanie z graficznym zapisem słownictwa

Pomoce:

- przybory szkolne
- kartki z krzyżówkami
- kartki z ćwiczeniem
- kartki ze słowami piosenki

Formy pracy na lekcji: z całą klasą, w parach, indywidualna.

I. Wprowadzenie do tematu lekcji

Uczniowie układają przybory na ławce.

1. Powtórzenie znanych nazw przyborów szkolnych i wprowadzenie nowych.

Nauczyciel pokazuje kolejno przedmioty znajdujące się na ławce i zadaje pytanie np.: „Was ist das?”, ewentualnie „Wie heißt das auf deutsch?” (Jak to jest po niemiecku?). Chętni uczniowie nazywają wskazane przedmioty. Nowe nazwy nauczyciel wprowadza poprzez pokazanie danego przedmiotu i nazwanie go. Uczniowie powtarzają jego nazwę.

„W gminie Ojrzeń patrzymy w przyszłość” – projekt edukacyjny dla szkół
Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

II. Ćwiczenia w utrwaleniu nazw przedmiotów

1. Nauczyciel rozdaje uczniom karteczki z ćwiczeniem. Dzieci muszą połączyć niemieckie nazwy przyborów szkolnych z odpowiednim obrazkiem (praca w parach). Po wykonaniu uczniowie głośno odczytują wyniki swojej pracy (podają nazwę przedmiotu i cyfrę przyporządkowaną danemu rysunkowi).
2. Ponownie są wykorzystane przedmioty zebrane na ławce. Tym razem nauczyciel nazywa błędnie przedmioty, a uczniowie muszą poprawić i podać właściwą nazwę, np. nauczyciel pokazuje uczniom długopis i mówi: „Das ist der Klebstoff”. Uczniowie reagują: „Nein, das ist der Kuli.”
3. Ćwiczenie spostrzegawczości. Wybrany uczeń najpierw przygląda się chwilę przyborom na ławce, a następnie wychodzi z klasy. W tym czasie jeden lub kilka przedmiotów zostaje zabranych z ławki. Dziecko po powrocie do klasy musi powiedzieć, jakiego przedmiotu brakuje: nauczyciel zadaje pytanie: „Was fehlt?” (czego brakuje?), uczeń odpowiada np.: „Der Malkasten fehlt”(przykład może być zapisany na tablicy).
4. Zabawa „Warm – kalt” (Ciepło – zimno). Wspólnie z klasą zostaje wybrany przedmiot, który ma być ukryty. Jeden z uczniów opuszcza klasę. Uczniowie (lub nauczyciel) chowają przedmiot. Uczeń wraca do klasy. Jego zadaniem jest odszukanie schowanego przedmiotu. Klasa (lub grupa uczniów) pomaga mu w tym, wymawiając nazwę przedmiotu z różnym natężeniem głosu – ciszej, gdy uczeń oddala się od miejsca ukrycia przedmiotu i coraz głośniej w miarę zbliżania się do niego.

III. Podsumowanie

Uczniowie otrzymują kartki z krzyżówką. Hasłami do wpisania są nazwy przyborów szkolnych. Krzyżówkę rozwiązują samodzielnie (praca indywidualna). Po rozwiązaniu głośno odczytują wpisane hasła, a następnie rozwiązanie.